

Publicerad 2014-02-27 16:36 av Pandah

Något jag hittat som jag skrev för ca 10 år sedan.

Ensamma själar

De tänker på sin sista dag tillsammans
Dagen då de glömde att dem älskade varandra
Han ligger i sin säng, kan inte somna
Vrider och vänder, till sidorna bortdomnat
Samma sak gör hon, med tårar i strömmar
Hon kysser dig ömt i sina drömmar
Hon torkar bort tåren som rinner ner för kinden
Tänker på de minnen som sprids bort med vinden

”Alltid såhär när kärleken krossar ens hjärta
Jag slickar mina sår som är fyllda av smärta”
Med tårar i ögonen och pennan mot pappret
Skriver hon ner ord i boken, ack så vackert
Hon blundar och tänker på den tid dem haft tillsammans
Han och hon och ingen annan
Varje dag dem hade var så underbar
Hon tänker på det där, önskar att de var så nu
De tillsammans igen, starkare än något annat
Men ingen vågar ta det första steget
Att visa vad dem känner för den andra

(han drömmer...)

Men så en morgon står han där utanför hennes dörr
Hon öppnade i hopp om att allt skulle bli som förr
Dom står där och ser på varandra
Sen böjer han sig fram och kysser hennes panna
Han tar hennes hand, och allt var som förut
Förenade förevigt starkare tillslut

Men det jag just sagt är bara en lögn
För allt det där det är bara en dröm
Det vet inte hur mycket dem saknar varandra
För en morgon fann hon det där
Brevet vid sidan av, det stod såhär:
”Jag drömmer om dig varje natt
Men såren bara djupnade
Jag fann ett sätt att
Göra så att de slutade

Min kärlek för dig är starkare
Än något annat på denna jord
Jag önskar verkligen att jag
Kysst dig adjö
Men utan dig vid min sida
Vill jag inte leva längre
Jag älskar dig”
Hälsningar den hängde...

Vad har vi kvar
Om det inte är du och jag?
Ensamma själar
Och kroppar utav tomma skal
Vad har vi kvar
Om det inte är du och jag?
Nätter av ensamhet
Och fårar av vår kärleks val

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pandah med Poeter.se id #41820 innehar upphovsrätten